

میکروب‌شناسی پزشکی جاوتز

فهرست

«جلد اول»

بخش ۱ — کلیات میکروب‌شناسی	۱۳
فصل ۱ علم میکروب‌شناسی	۱۳
فصل ۲ ساختمان سلول	۲۷
فصل ۳ طبقه‌بندی باکتری‌ها	۶۸
فصل ۴ رشد، بقا و مرگ میکروارگانیسم‌ها	۸۴
فصل ۵ کشت میکروارگانیسم‌ها	۱۰۰
فصل ۶ متابولیسم میکروبی	۱۱۴
فصل ۷ ژنتیک میکروبی	۱۴۳
	۱۷۳
بخش ۲ — ایمونولوژی	۱۷۳
فصل ۸ ایمونولوژی	۱۷۳
	۲۱۱
بخش ۳ — باکتری‌شناسی	۲۱۱
فصل ۹ مکانیسم بیماری‌زایی عفونت‌های باکتریایی	۲۱۱
فصل ۱۰ فلور میکروبی طبیعی بدن انسان	۲۳۳
فصل ۱۱ باسیل‌های گرم مثبت اسپورزا؛ گونه‌های باسیلوس	۲۴۷
فصل ۱۲ باسیل‌های گرم مثبت هوازی غیر اسپورزا؛	۲۶۲
فصل ۱۳ استافیلوکوک‌ها	۲۷۶
فصل ۱۴ استرپتوکوک‌ها، انتروکوک‌ها و جنس‌های مرتبط به آنها	۲۹۰
فصل ۱۵ باسیل‌های گرم منفی روده‌ای	۳۱۷
فصل ۱۶ پسودوموناها، آسینتوباکتر، بورخولدرا، و استنتروفومناس	۳۴۲
فصل ۱۷ ویبریو، آثروموناس، کمپیلوباکتر و هلیکوباکتر	۳۵۳
فصل ۱۸ هموفیلوس، بوردتلا، بروسلا، و فرانسیسلا	۳۷۱
فصل ۱۹ یرسینیا و پاستورلا	۳۹۰
فصل ۲۰ نیسریاها	۳۹۹
فصل ۲۱ عفونت‌های ناشی از باکتری‌های بی‌هوازی	۴۱۴
فصل ۲۲ لژیونلا، بارتونلا و باکتری‌های بیماری‌زای غیرمعمول	۴۲۴

۴۳۶	مايكوباكتريا	فصل ۲۳
۴۵۷	اسپيروكت ها: ترپونما، بورليا و لپتوسپيرا	فصل ۲۴
۴۷۴	مايكوبلاسمها و باكتري های داراي ديوارة سلولی ناقص	فصل ۲۵
۴۸۲	ريكتزيا و جنس های مرتبط	فصل ۲۶
۴۹۴	گونه های کلاميديا	فصل ۲۷
۵۱۰	شيمى درمانی ضد ميكروبى	فصل ۲۸
۵۵۸	نمايه	

«جلد دوم»

۱۳.....	بخش ۴—ویروس‌شناسی.....
۱۳.....	فصل ۲۹ ویژگی‌های عمومی ویروس‌ها.....
۴۷.....	فصل ۳۰ مکانیسم بیماری‌زایی و کنترل بیماری‌های ویروسی
۷۴.....	فصل ۳۱ پاراویروس‌ها
۸۲.....	فصل ۳۲ آدنوویروس‌ها
۹۵.....	فصل ۳۳ هرپس‌ویروس‌ها.....
۱۳۰.....	فصل ۳۴ پاکس‌ویروس‌ها.....
۱۴۶.....	فصل ۳۵ ویروس‌های هپاتیت.....
۱۷۳.....	فصل ۳۶ پیکورناویروس‌ها (گروه‌های انتروویروس و رینوویروس).....
۱۹۵.....	فصل ۳۷ رئوویروس‌ها، روتاویروس‌ها، و کالیسی‌ویروس‌ها
۲۰۹.....	فصل ۳۸ بیماری‌های ویروسی که به وسیله بندپایان و جوندگان منتقل می‌شوند
۲۴۱.....	فصل ۳۹ ارتوومیکسوویروس‌ها (ویروس‌های آنفلوانزا)
۲۶۰.....	فصل ۴۰ پارامیکسوویروس‌ها و ویروس سرخچه
۲۹۱.....	فصل ۴۱ کوروناویروس‌ها
۲۹۹.....	فصل ۴۲ هاری، عفونت‌های ویروسی آهسته و بیماری‌های ناشی از پریون
۳۱۶.....	فصل ۴۳ ویروس‌های سرتان‌زا در انسان.....
۳۴۲.....	فصل ۴۴ ایدز و لنتی‌ویروس‌ها.....
۳۶۷.....	بخش ۵—قارچ‌شناسی.....
۳۶۷.....	فصل ۴۵ قارچ‌شناسی پزشکی
۴۳۵.....	بخش ۶—انگل‌شناسی.....
۴۳۵.....	فصل ۴۶ انگل‌شناسی پزشکی
۴۸۹.....	بخش ۷—میکروب‌شناسی تشخیصی پزشکی و کاربست‌های بالینی
۴۸۹.....	فصل ۴۷ اصول میکروب‌شناسی تشخیصی پزشکی
۵۳۵.....	فصل ۴۸ بیماران و همبستگی‌های بالینی
۵۸۷.....	نمايه.....

پیشگفتار

بازنگری و به روز شده‌اند. فصل ۴۸ بویژه با هدف انعکاس بیماری‌های عفونی جدید و مهم از نظر بالینی مورد بازنگری قرار گرفته است.

همکاران جدید این ویرایش دکتر پیتر هوتز همکاران جدید این ویرایش دکتر پیتر هوتز (MD, PhD), روجلیو مجیا (MD) و استفان ریدل (D-ABMM, PhD, MD) هستند. دکتر هوتز رئیس مدرسه ملی طب گرمی در کالج پزشکی بیلور در هیوستون، تگزاس و استاد بیماری‌های اطفال و میکروب‌شناسی و ویروس‌شناسی مولکولی است. وی تجربیات بسیاری در زمینه انگل‌شناسی دارد. دکتر مجیا استادیار دپارتمان اطفال، بخش طب گرمی در مدرسه ملی طب گرمی در کالج پزشکی بیلور در هیوستون، تگزاس می‌باشد. دکتر ریدل معاون آزمایشگاه‌های میکروب‌شناسی پزشکی در مرکز پزشکی بس اسرائیل ڈاکُنس در بوستون، ماساچوست و دانشیار آسیب‌شناسی در دانشکده پزشکی هاروارد است. پس از آنکه دکتر کارول از همکاری بعنوان سرویراستار در تهیه این کتاب استعفا داده، دکتر ریدل این نقش را برای تهیه ویراست بیست و هشتم به عهده گرفت.

نویسنده‌گان این مجموعه امید دارند که تغییرات جدید در این ویرایش به دانشجویان در درک بهتر میکروب‌شناسی و بیماری‌های عفونی کمک کنند.

ویراست بیست و هشتم کتاب میکروب‌شناسی پزشکی جاوت، ملینک، و آدلرگ همانند تمامی ویراست‌های قبلی این کتاب، به اهداف ویراست اول کتاب که در سال ۱۹۵۴ منتشر گردید پایبند است: ارائه یک متن مختصر، دقیق و روزآمد از مباحث میکروب‌شناسی پزشکی که اهمیت خاصی در حوزه عفونت‌های بالینی و درمان‌های دارویی دارد.

در ویراست بیست و هفتم، تحت نظرارت دکتر کارن کارول، تمامی فصول با توجه به افزایش قابل توجه دانش پزشکی در حوزه‌های مکانیسم‌های مولکولی و پیشرفت‌های به عمل آمده در شناخت بیماری‌زایی میکروب‌ها و کشف عوامل بیماری‌زایی جدید، مورد بازنگری کامل قرار گرفته است. از آنجایی که دکتر کارول تصمیم گرفت در تهیه این ویراست از کتاب بعنوان یک مؤلف شرکت داشته باشد، سایر مؤلفین این کتاب تشکر ویژه خود را از او بخاطر زحماتش در تهیه ویراست قبلی اعلام می‌نمایند. در ویراست بیست و هشتم، فصل ۴۷، "اصول میکروب‌شناسی تشخیصی پزشکی" و فصل ۴۸، "بیماران و همبستگی‌های بالینی" به منظور انعکاس دادن پیشرفت‌های عظیم اخیر در روش‌های تشخیصی جدید نسبت به چند سال گذشته و هم‌چنین درمان‌های جدید بیماری‌های عفونی

مقدمه

کتاب حاضر چنان جایگاهی در آموزش پزشکی پیدا کرده که شنیدن کلمه میکروب‌شناسی بلا فاصله کلمه جاوتر را به ذهن تداعی می‌کند.

میکروب‌شناسی پزشکی از چالش‌انگیزترین شاخه‌های میکروب‌شناسی است. کم بها دادن به دپارتمان‌های میکروب‌شناسی در مراکز پزشکی، عدم رعایت استانداردها در جمع آوری نمونه‌ها به ویژه نمونه‌های کشت خون که موجب آلودگی نمونه و گزارش نادرست می‌شود، تأخیر در گزارش میکروب‌شناسی به دلیل فناوری‌های کشت قدیمی و بالاخره ظهور گونه‌های مقاوم میکروب‌ها که از معضل‌های درمانی و تشخیصی هستند پاره‌ای از این چالش‌ها می‌باشد.

در آغاز قرن بیستم، بیماری‌های عفونی عامل اصلی مرگ و میر در جوامع مختلف بود. سیفلیس و سل، کابوسی بود که گریبان بسیاری را می‌گرفت. اپیدمی‌های طاعون، آبله، مalaria... تلفات جانی و مالی فراوان داشت. به تدریج به برکت واکسیناسیون، گسترش موازین بهداشتی و کشف آنتی‌بیوتیک‌ها، بیماری‌های عفونی، حداقل در کشورهای توسعه‌یافته جایگاه پیشین خود را از دست دادند. درمان بیماری‌های عفونی از مهم‌ترین موفقیت‌های بشر در قرن بیستم بود. پاستور، فلمنگ و فلوری را جزء مهم‌ترین فهرمانان دانش بشری قرار می‌دهند، زیرا کشفیات آنها کمک زیادی به دانش زیست‌شناسی و پیشگیری از بیماری‌های عفونی کرد و جان میلیون‌ها انسان را نجات داد. اماً امید به ریشه‌کن شدن بیماری‌های عفونی توهیمی بیش نبود. در پایان قرن بیستم و در بافتار شیوع ایدز مجدداً سل در جوامع توسعه‌یافته، گسترش یافت، میکروب‌های مقاوم به آنتی‌بیوتیک، نگرانی‌های جدیدی برای همگان ایجاد کردند، و بیماری‌های نوپدیدی همچون SARS، تب کریمه‌کنگو و ابولا نشان دادند که هنوز در آغاز راه شناخت میکروب‌ها هستیم.

و این تازه سناریوی بیماری‌های عفونی در کشورهای توسعه‌یافته بود و گرنه در کشورهای رو به توسعه هنوز هم سل و مalaria در سرdestه علل مرگ و میر قرار دارند (میزان بروز سل در جهان، ۷ تا ۱۰ میلیون مورد جدید در سال است!).

نظرارت دائمی و مستمر بر الگوهای حساسیت داروهای ضد میکروبی از بایسته‌های گریزناپذیر مبارزه با مقاومت‌های نوظهور میکروبی است. استفاده از نرم‌افزارهای رایانه‌ای مانند WHONET برای ثبت و گزارش این موارد می‌تواند به درمان تجربی (حدسی) کمک شایان توجهی کند.

دانش پزشکی نوین، در ابتدا بیماری‌های میکروبی را در سندروم‌های حاد جستجو می‌کرد اماً در دهه‌های اخیر مشخص شده که عامل بسیاری از بیماری‌های مزمن، عوامل میکروبی هستند. سی سال پیش کمتر کسی تصور می‌کرد عامل زخم معده، هلیکوباکتر پیلوری باشد. هم اینک نظریه پردازان زیادی در جستجوی عوامل عفونی برای بیماری MS، آلزایمر و برخی بیماری‌های مزمن دیگر هستند.

توجه به میکروب‌شناسی از منظر تکاملی هم بحث برانگیز است. در طول قرن‌ها، میکروب‌ها پابه‌پای بشر تکامل یافته و با هم زیسته‌اند. هر زمان میکروب‌های مهاجمی پدیدار شده و بسیاری از این‌ها بشر را به کام مرگ فرستاده‌اند، نسل‌هایی از بشر پدید آمده‌اند که در برابر آنها مقاوم بوده‌اند. اما داشتن نوین پژوهشی با تمام دستاوردهای بسیار ارزشمندی که داشته، فرایند تکامل بشر را متوقف کرده است، زیرا تکامل فناوری و درمان‌های طبی جایگزین تکامل طبیعی دفاع بدن شده‌اند. از سوی دیگر میکروب‌ها مرتب در حال تکامل و تغییرند و هزاران نسل جدید را در هر سال تولید می‌کنند. به این ترتیب عدم تقارنی در تکامل بشر و انگل‌ها و میکروب‌های آن پدید می‌آید که تنها علاج آن تکامل داشت میکروب‌شناسی است.

این هفتمین باری است که انتشارات ارجمند اقدام به چاپ ترجمهٔ جاوتز کرده است. ترجمهٔ ویراسته‌ای پیشین این کتاب به عنوان بهترین ترجمه در سال ۱۳۸۵ از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزیده شد و به چاپ چهارم رسید. این بار نیز متن پاکیزه و پیراسته‌ای را مترجم توانمند، جناب دکتر عبدالحسین ستوده‌نیا تهیه کرده‌اند که از حیث امانت ترجمه، گرینش واژگان مناسب و ویرایش در مرتبه بالایی قرار دارد و گمان می‌کنم گره‌گشای دانشجویان در فراغیری این علم باشد.

دکتر پرویز مالک‌نژاد

استاد دانشکده پژوهشی

دانشگاه علوم پژوهشی تهران

بخش ۴ ویروس‌شناسی

فصل ۲۹

ویژگی‌های عمومی ویروس‌ها

ویروس ممکن است فوق العاده زیاد یا خیلی محدود باشد. ویروس‌های شناخته شده‌اند که می‌توانند ارگانیسم‌های تک سلولی از قبیل مایکوپلاسماهای، باکتری‌ها، جلبک‌ها و حتی گیاهان و جانوران عالی را آلوده سازند. اثرات عمومی عفونت‌های ویروسی بر روی میزان در فصل ۳۰ شرح داده شده است.

اطلاعات زیادی درباره ارتباط ویروس - میزان از مطالعه‌ی باکتریوفازها (ویروس‌هایی که به باکتری‌ها حمله می‌کنند) به دست آمده است. این موضوع در فصل ۷ مورد بحث قرار گرفته است. خصوصیات هریک از ویروس‌ها در فصل‌های ۳۱ تا ۴۴ مورد بحث قرار گرفته است.

اصطلاحات و تعاریف در ویروس‌شناسی

نگاره‌های شماتیک ویروس‌های با تقارن بیست وجهی و مارپیچی در شکل ۲۹-۱ نشان داده شده است. مؤلفه‌های ویروسی نشان داده شده به شرح زیر می‌باشند:

کپسید: پوسته، یا پوشش پروتئینی، که ژنوم اسیدنوکلئیک را احاطه می‌کند.

کاپسومرها: واحدهای مورفو‌لوزیک که به وسیله میکروسکوپ الکترونی در سطح ذرات بیست وجهی ویروس دیده می‌شوند. کاپسومرها دسته‌هایی از پلی‌پپتیدها هستند،

ویروس‌ها کوچک‌ترین عوامل عفونی هستند (قطرشان از حدود ۲۰ تا ۳۰۰ نانومتر متغیر است) و به عنوان ژنوم‌شان فقط یک نوع اسید نوکلئیک (DNA یا RNA) دارند. اسید نوکلئیک درون پوسته‌ای پروتئینی قرار گرفته است، که خود می‌تواند توسط غشای حاوی لیپید احاطه شده باشد. واحد کامل عفونتزا ویریون^۱ نامیده می‌شود. ویروس‌ها انگل‌های در سطح ژنتیکی هستند؛ فقط در سلول‌های زنده تکثیر می‌یابند و در محیط خارج سلولی خنثی هستند. اسید نوکلئیک ویروسی حاوی کلیه اطلاعاتی است که برای برنامه‌دهی به سلول میزان آلوده، جهت ساخت ماکرومولکول‌های ویروسی لازم برای تولید نسل بعدی ویروس، ضروری است. طی چرخه تکثیر، کپی‌های فراوانی از اسید نوکلئیک و پروتئین‌های پوشش ویروسی ساخته می‌شوند. پروتئین‌های پوششی با یکدیگر مجتمع می‌شوند تا کپسید را تشکیل دهند. کپسید اسیدنوکلئیک ویروسی را در برگرفته و آن را در برای محیط خارج سلولی پایدار می‌سازد. همچنین اتصال و نفوذ ویروسی از طریق تماس با سلول‌های آسیب‌پذیر را تسهیل می‌کند. عفونت ویروسی ممکن است بدون اثر یا با اثر کمی بر روی سلول میزان همراه باشد و یا ممکن است منجر به آسیب سلول یا مرگ آن شود.

گستره‌ی ویروس‌ها از نظر تنوع غنی است. ویروس‌ها به مقدار زیادی از نظر ساختمان، تشکیلات ژنوم و نحوه بیان آن، و راهبردهای تکثیر و انتقال متغیراند. طیف میزان‌های یک

1- Virion

2- Capsid

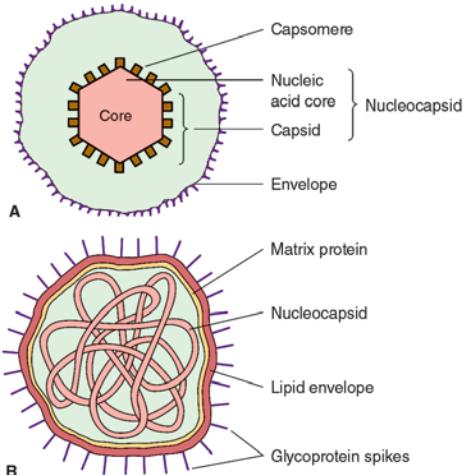
3- Capsomeres

پاپیلوماویروس‌ها، پیکورناویروس‌ها)، ویریون همان نوکلئوکپسید است. در ویریون‌های پیچیده‌تر (هرپس‌ویروس‌ها، ارتومیکسوویروس‌ها)، ویریون شامل نوکلئوکپسید و پوشش اطراف ویروس می‌شود. این ساختار، در انتقال اسیدنوکلئیک ویروسی از یک سلول به سلول دیگر به کار گرفته می‌شود.

منشأ تکاملی ویروس‌ها

منشأ ویروس‌ها شناخته نشده است. اختلافات زیادی بین ویروس‌های DNA دار، ویروس‌های RNA دار، و ویروس‌های که طی مراحل مختلف زندگی‌شان، هم از DNA و هم از RNA به عنوان ماده‌ی ژنتیک استفاده می‌کنند (متترجم؛ البته در هر مرحله تنها یک اسیدنوکلئیک در ویروس وجود دارد) وجود دارد. ممکن است که انواع مختلف ویروس‌ها، منشأهای متفاوتی داشته باشند. دو نظریه در مورد منشأ ویروس‌ها را می‌توان به صورت زیر خلاصه کرد:

۱. ویروس‌ها ممکن است از اجزای اسیدنوکلئیکی DNA یا RNA متعلق به سلول‌های میزبان مشتق شده باشند که توانایی تکثیر خودمختار پیدا کرده‌اند و به طور مستقل تکامل یافته‌اند. آنها نمایانگر ژن‌هایی هستند که توانایی موجودیت مستقل از سلول را کسب کرده‌اند. بعضی توالی‌های ویروسی به قسمت‌هایی از ژنوم سلولی که پروتئین‌های دارای کارکرد را رمزدهی می‌کنند، شباهت دارند. به نظر مرسد حداقل بعضی از ویروس‌ها به این شیوه تکامل یافته باشند.
۲. ویروس‌ها ممکن است شکل تحلیل‌رفته‌ای از انگل‌های داخل سلولی باشند. هیچ شاهدی مبنی بر تکامل ویروس‌ها از باکتری‌ها وجود ندارد، اگرچه در مورد سایر ارگانیسم‌های اجباری داخل سلولی (مانند ریکتیاریا، و کالامیدیاها) وجود دارد. با این وجود، پاکس‌ویروس‌ها چنان بزرگ و پیچیده هستند که احتمالاً محصول تکاملی بعضی اجداد سلولی می‌باشند.

شکل ۲۹-۱ نگاره شماتیکی از اجزای ویروس کامل (ویریون). **A:** ویروس پوشش دار با تقارن بیست وجهی. البته فقط برخی از ویروس‌های بیست وجهی دارای پوشش هستند. **B:** ویروس با تقارن مارپیچی.

ولی واحدهای مورفوولوژیک ضرورتاً بر واحدهای ساختمانی تعریف شده از نظر شیمیابی، منطبق نیستند.

ویروس ناقص^۱: ذراتی ویروسی که در بعضی جنبه‌های همانندسازی، نقیص عملکردی دارد.

پوشش^۲: غشاء‌ای حاوی لیپیدی است که بعضی ذرات ویروسی را احاطه می‌کند. این لایه در طی بلوغ ویروس، با فرایند جوانه زدن از خالل غشای سلول میزبان به دست می‌آید (شکل ۲۹-۳ را ببینید). گلیکوپروتئین‌های رمزدهی شده ویروسی در سطح پوشش قرار دارند. این برجستگی‌ها پلیومر^۳ نامیده می‌شوند.

نوکلئوکپسید^۴: مجموعه پروتئین - اسید نوکلئیک که شکل بسته‌بندی شده ژنوم ویروس را نشان می‌دهد. این اصطلاح اغلب در مواردی استفاده می‌شود که نوکلئوکپسید، زیرساختاری برای تشکیل ذرات ویروسی پیچیده‌تر است.

واحدهای ساختمانی^۵: واحدهای پروتئینی پایه‌ای سازنده‌ی پوسته ویروس. این واحدها به طور معمول مجموعه‌ای از چند زیرواحد پروتئینی غیریکسان هستند. اغلب واحد ساختمانی را به عنوان پروتومر^۶ می‌نامند.

زیرواحد^۷: یک زنجیره پلی‌پیتیدی تاخورده ویروسی. **ویریون^۸:** ذره کامل ویروس. در بعضی موارد (برای مثال

1- Defective virus	2- Envelope
3- Peplomer	4- Nucleocapsid
5- Structural units	6- Protomer
7- Subunit	8- Virion

روش انتقال، روابط ناقل‌ها، بیماری‌زایی، گرایش بافتی و آسیب‌شناسی.

سیستم جهانی طبقه‌بندی ویروس‌ها

در این سیستم طبقه‌بندی، ویروس‌ها براساس مورفولوژی، ساختمان ژنوم، راهبردهای همانندسازی به گروه‌های بزرگی به نام خانواده^۳ تقسیم شده‌اند. نام خانواده ویروس‌ها دارای پسوند -viridae است. جدول ۲۹-۱ یک طرح مناسب و مورد استفاده در طبقه‌بندی ویروس‌ها را نشان می‌دهد. نگاره‌ای از خانواده‌های ویروس‌های حیوانی در شکل ۲۹-۲ نشان داده شده است.

در هر خانواده، تقسیمات کوچکتری به نام جنس^۴ براساس تفاوت‌های بیولوژیک، ژنومیک، فیزیکوشیمیایی، یا سرولوژیک وجود دارد. معیارهای مورد استفاده برای تعریف جنس‌ها، در هر خانواده متفاوت است. نام جنس ویروس‌ها پسوند virus- دارد. در تعدادی از خانواده‌ها (هرپس‌ویریده، پارامیکسوویریده، پاروویریده، پاکس‌ویریده، رئوویریده و رتروویریده)، یک گروه‌بندی بزرگتر به نام زیرخانواده^۵ تعریف شده است، که پیچیدگی ارتباطات بین ویروس‌های این خانواده را نشان می‌دهد. از رده‌های ویروسی^۶ برای گروه‌بندی خانواده‌های ویروسی با خصوصیات مشترک، می‌توان استفاده کرد. برای مثال، رده Mononegavirales، شامل خانواده‌های بورناویریده، فیلوبویریده^۷، پارامیکسوویریده، رابدوویریده است. از سال ۲۰۱۷ کمیته‌ی بین‌المللی طبقه‌بندی ویروس‌ها، بیش از ۴۴۰۰ گونه ویروس را در ۱۲۲ خانواده و ۷۳۵ جنس سازمان‌دهی کرده است.

ویزگی‌های خانواده‌های اصلی ویروس‌های حیوانی که دارای اعضایی حائز اهمیت در بیماری‌های انسانی هستند، در جدول ۲۹-۱ خلاصه شده است. این خانواده‌ها به طور خلاصه در زیر شرح داده شده‌اند و در فصل‌های بعدی با جزئیات بیشتر، مورد بحث قرار گرفته‌اند.

مروری بر خانواده‌های ویروسی DNA دار

^۸ پاروویریده

پاروویروس‌ها (از واژه‌ی لاتین parvus به معنی کوچک)

1- strandedness

2- open reading frame

4- genus (pl. genera)

6- Virus order

8- Parvoviridae

3- Family

5- Subfamily

7- Filoviridae

طبقه‌بندی ویروس‌ها

اساس طبقه‌بندی

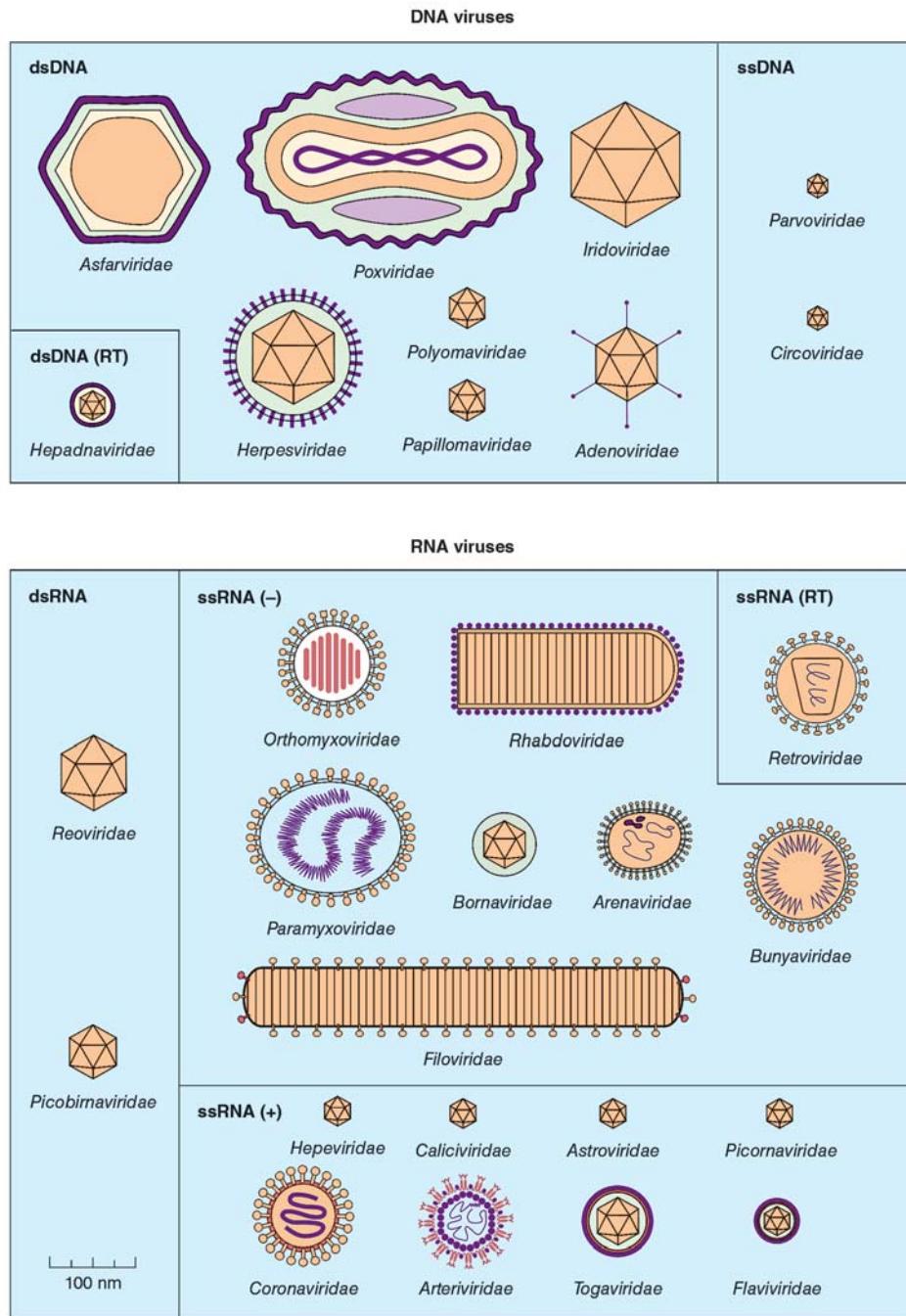
خصوصیات زیر به عنوان مبنای طبقه‌بندی ویروس‌ها استفاده شده‌اند. مقدار اطلاعات در دسترس درباره تمام ویروس‌های یک گروه یکسان نیست. امروزه تعیین توالی ژنوم ویروس اغلب در مراحل ابتدایی شناسایی ویروس‌ها انجام می‌شود و مقایسه‌هایی که با پایگاه‌های داده صورت می‌پذیرد، اطلاعات دقیقی درباره‌ی طبقه‌بندی ویروسی، ترکیب پروتئینی مورد انتظار و ارتباط رده‌ای (taxonomic) با سایر ویروس‌ها، فراهم می‌آورد.

۱. مورفولوژی ویریون، شامل اندازه، شکل، نوع تقارن، وجود یا نبود پیلومر، وجود یا نبود غشاها.
۲. خصوصیات ژنوم ویروس، شامل نوع اسیدنوکلئیک (RNA یا DNA)، اندازه ژنوم، تعداد زنجیره^۹ (منفرد یا مضاعف)، خطی یا حلقوی بودن، نوع زنجیره از نظر Sense (ثبت، منفی)، Ambisense (Sense (ثبت، منفی، منفرد)، تعداد، اندازه)، توالی نوکلئوتیدی، درصد محتوای GC، وجود اشکال اختصاصی (عناصر تکراری، ایزومریزاسیون، کلاهک انتهایی^{۱۰}، پروتئین با اتصال کووالان به انتهای^{۱۱} زنجیره A Poly در انتهای^{۱۲}).
۳. سازمان‌دهی و همانندسازی ژنوم، شامل ترتیب ژن‌ها، تعداد و جایگاه کادرهای باز قابل خواندن^{۱۳} (ORF)، راهبرد همانندسازی (الگوهای نسخه‌برداری، ترجمه)، و جایگاه‌های سلولی (محل تجمع پروتئین‌ها، سرهمندی ویریون، رهاسازی ویریون).
۴. خصوصیات پروتئینی ویروس، شامل تعداد، اندازه، توالی اسیدهای آمینه، تغییرات (گلیکوزیلاسیون، فسفریلاسیون، میریستوپلیاسیون)، و فعالیت‌های کارکردی پروتئین‌های ساختمانی و غیرساختمانی (ترانس‌کربیتاز، ترانس‌کربیتاز معکوس، نورآمینیداز، فعالیت‌های مربوط به الحق).
۵. خصوصیات آنتی‌ژنتیک، به خصوص واکنش به آنتی‌سرمهای مختلف.
۶. خصوصیات فیزیکوشیمیایی ویریون، شامل توده مولکولی، چگالی شناوری، پایداری در برابر pH، پایداری حرارتی و حساسیت به عوامل فیزیکی و شیمیایی به خصوص حلال‌ها و پاک‌کننده‌ها.
۷. خصوصیات بیولوژیک، شامل طیف میزان‌های طبیعی،

جدول ۱۹-۱ خاله‌های ویروس‌های حیواناتی که دارای اعضاشی هستند که قادرند انسان را آمود کنند.

نوع هسته اسید نوکلئیک	نقارن کپسید	ویروس: با یا بدون چیزی	نسبت به اتر بیرون چیزی	تعداد کاپسومها	اندازه ذرات (nm)	اندازه اسید نوکلئیک در ویریون (kb/kbp)	نوع فیزیکی اسید نوکلئیک	خواهد ویروس
DNA	مقاوم	بدون چیزی	بیرون چیزی	۲۱	۱۸۲۶	۵/۴	کرنشی	Paroviridae
	مقاوم	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۱۱	۲۰	۲/۰-۲/۹	کرنشی	Anelloviridae
	مقاوم	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۷۷	۴۵	۵	درستهای حلقی	Polyomaviridae
	مقاوم	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۷۷	۵۵	۸	درستهای حلقی	Papillomaviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۱۵۲	۷۰-۹۰	۲۶-۳۵	درستهای حلقی	Adenoviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۱۸	۲۰-۲۸	۷/۵	درستهای حلقی	Hepadnaviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۱۶۲	۱۵-۲۰	۱۶۵۴۰	درستهای حلقی	Herpesviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۲	۱۳-۲۰	۱۳۰-۲۷۷۵	درستهای	Poxviridae
RNA	مقاوم	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۲۱	۲۸۳-	۷/۲-۸/۴	کرنشی	Picornaviridae
	مقاوم	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۲۱	۲۸۳-	۶/۳-۷/۴	کرنشی	Astroviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۲۱	۲۷۴-	۷/۳-۸/۳	کرنشی	Caliciviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۱۸	۲۱-۲۴	۷/۲	کرنشی	Hepeviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۱۲	۳۰-۴-	۴	درستهای، قله	Picornaviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۲۱	۶-۸-	۱۶-۲۷	درستهای، قله	Reoviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۲۱	۵-۷-	۹/۷-۱۱/۸	درستهای، قله	Togaviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۲۱	۴-۵-	۹/۱۲-۱۲/۵	درستهای، قله	Flaviviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۵-	۵-	۱۰-۱۴	کرنشی	Arenaviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۱۲-۱۶-	۱۲-۱۶-	۲۷-۳۲	کرنشی	Coronaviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۸-۱۱-	۸-۱۱-	۷-۱۱	کرنشی دبلوپد	Retroviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۱۰-	۱۰-۱۱-	۱-۱۱/۱۲-	کرنشی قله	Orthomyxoviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۸-۱۲-	۸-۱۲-	۱۱-۱۲-	کرنشی قله	Bunyaviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۸-۱۲-	۸-۱۲-	۸/۱۰-۱۲-	کرنشی	Bornaviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۷/۵-۸-	۷/۵-۸-	۱۳-۱۶	کرنشی	Rhabdoviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۱۰-	۱۰-	۱۰-۱۲	کرنشی	Paramyxoviridae
	حساس	بیرون چیزی	بیرون چیزی	۸-۱۰-	۸-۱۰-	۸/۱۰-۱۱	کرنشی	Filoviridae

۱) قله، بیرون چیزی.
 ۲) نجیف، طول ثابت ۳-۳۰ kb.
 ۳) جنس ازوکسی ویروس، که شامل پاسخ ویروس‌های پهلو شناخته شده (مانند و اکسینیا) است، نسبت به اثر مقاوم است؛ بعضی از پاکس ویروس‌های معاف به سایر جنس‌ها حساس به اثر هستند.
 ۴) آندازه مور. ۵) تشکیل فیلمنته از نظر طول سپلر متغیر است.

شکل ۲۹-۲ شکل و اندازه نسیی ویروس‌های حیوانی از خانواده‌هایی که مهره‌داران را آلوده می‌کنند. در بعضی نگاره‌ها بعضی ساختمان‌های داخلی ذرات نشان داده شده است. تنها، آن خانواده‌هایی که دارای اعضای بیماری‌زای انسانی هستند در جدول ۲۹-۱ فهرست شده و در متن توضیح داده شده‌اند.

D. پاپیلوماویریده

پاپیلوماویروس‌ها از بعضی جهات شبیه پولیوماویروس‌ها هستند، اما ژنوم بزرگتر (۸ kb) و اندازهٔ ذره درشت‌تری (۵۵–۶۰ nm) دارند. نام این خانواده به واژهٔ لاتین *papilla* به معنی نوک پستان و *-oma*- به معنی تومور اشاره دارد و ضایعات زیل مانندی را توصیف می‌کند که این عفونت‌های ویروسی ایجاد می‌کنند. پاپیلوما ویروس‌ها انواع زیادی دارند؛ انواع مشخصی از پاپیلوماویروس‌های انسانی عوامل ایجاد سرطان‌های تناسلی در انسان هستند. (به فصل ۴۳ مراجعه کنید).

E. آدنوفیریده^۵

آدنوفیروس‌ها (از واژهٔ لاتین *adenos* به معنی غده) ویروس‌هایی با اندازهٔ متوسط (۷۰–۹۰ nm) و بدون پوشش هستند که تقارن مکعبی نشان می‌دهند. از کاپسومرهای این ویروس‌ها، رشته‌هایی بیرون زده است که به اتصال به میزان کمک می‌کند. ژنوم این ویروس‌ها، DNA دورشته‌ای به صورت خطی، بالاندازهٔ ۲۶–۴۸ kb است. تکثیر آنها در هسته انجام می‌شود. برای تولید mRNA در این ویروس‌ها، الگوهای برش‌دهی پیچیده‌ای وجود دارد. حداقل ۶۷ نوع از این ویروس‌ها، انسان (به خصوص غشاء‌های مخاطی) را آلوده می‌کنند و بعضی انواع می‌توانند در بافت‌های لنفاوی باقی بمانند. آدنوفیروس‌ها می‌توانند بیماری‌های حاد تنفسی، کسترنکتیویت و گاستروانتریت ایجاد کنند. بعضی آدنوفیروس‌های انسانی می‌توانند در نوزاد هامستر باعث ایجاد تومور شوند. سروتیپ‌های زیادی از این خانواده، حیوانات را آلوده می‌کنند (فصل‌های ۳۲ و ۴۳).

F. هپادناویریده^۶

هپادناویروس‌ها (از واژهٔ لاتین *hepa* به معنی کبد) ویروس‌هایی کوچک (۴۰–۴۸ nm)، پوشش‌دار و حاوی DNA دورشته‌ای حلقوی به اندازهٔ ۳/۲ kbp هستند. DNA ویروس در قسمتی از خود تک رشته‌ای می‌شود. همانندسازی ویروس شامل مراحلی مانند بازسازی شکاف تکرشته‌ای DNA، نسخه‌برداری از آن به صورت RNA و نسخه‌برداری معکوس

ویروس‌های بسیار کوچک، با اندازهٔ ذرات حدود ۱۸–۲۶ nm هستند. ذرات ویروس دارای تقارن مکعبی با ۳۲ کاپسوم، ولی بدون پوشش هستند. ژنوم ویروس متشکل از زنجیرهٔ منفرد DNA با میانگین اندازهٔ ۵ kb، به صورت خطی است. همانندسازی ویروس تنها در سلول‌های در حال تقسیم اتفاق می‌افتد و سرهم‌بندی کپسید در هسته سلول‌های آلوده صورت می‌گیرد. پاراوویروس انسانی B19 در سلول‌های نایالغ رده اریتروئید تکثیر می‌شود و باعث ایجاد نتایج وخیم متعدد شامل کم‌خونی آپلاستیک، بیماری پنجم^۱ و مرگ جنین می‌شود (به فصل ۳۱ مراجعه کنید).

B. آنلوویریده^۲

آنلوویروس‌ها (از واژهٔ لاتین *anello* به معنی حلقه) ویریون‌های بیست وجهی کوچک (به قطر تقریباً ۳۰ نانومتر) و فاقد پوشش هستند. ژنوم ویروسی DNA تک رشته‌ای حلقوی با اندازهٔ ۲–۴ kb و دارای sense منفی است. آنلوویروس‌ها، از جمله ویروس تورکوتونو^۳، به طور جهانی در جمعیت‌های انسانی و بسیاری گونه‌های حیوانی توزیع شده‌اند. تاکنون هیچ رابطه‌ای بین این ویروس‌ها و بیماری خاصی به اثبات نرسیده است.

C. پولیوماویریده^۴

پولیوماویروس‌ها، کوچک (۴۵ nm)، بدون پوشش، مقاوم در برابر حرارت، مقاوم به حلال، دارای تقارن مکعبی، با ۷۲ کاپسوم هستند. نام این خانواده از واژهٔ یونانی *poly* به معنی زیاد و *-oma*- به معنی تومور مشتق شده است و به توانایی بعضی از این ویروس‌ها برای ایجاد تومور در میزان‌های آلوده شده، اشاره دارد. ژنوم این ویروس‌ها متشکل از DNA دورشته‌ای حلقوی، با اندازهٔ تقریبی ۵ kb است. این ویروس‌ها دارای چرخهٔ تکثیر آهسته هستند، ساخت DNA سلول را تحریک می‌کنند و داخل هسته سلول تکثیر می‌شوند. شناخته‌شده‌ترین پولیوماویروس‌های انسانی عبارت‌اند از: ویروس JC (مسبب لکوانسالوپاتی چند کانوئی پیشرونده)، ویروس BK (مرتبط با نفوپاتی در دریافت‌کنندگان پیوند)، ویروس سلول مرکل، (که در ارتباط با بیشتر موارد کارسینومای پوست مرکل می‌باشد). ویروس SV40 نیز، که یک ویروس مربوط به نخستی‌ها است، می‌تواند انسان را آلوده سازد. بیشتر گونه‌های حیوانی، به صورت مزمن آلوده به یک یا چند پولیوماویروس هستند (به فصل ۴۳ مراجعه کنید).

1- Fifth dis. 2- Anelloviridae

3- the torque teno

4- Polyomaviridae

5- Adenoviridae

6- Hepadnaviridae

و به طور کوتولان بسته شده است و از یک DNA دورشته‌ای با اندازه‌ی ۱۳۰–۳۷۵kb تشکیل شده است. ذرات پاکس‌ویروس حاوی حدود ۱۰۰ پروتئین هستند، که شامل تعداد زیادی پروتئین با فعالیت‌های آنزیمی از قبیل RNA پلی‌مراز وابسته به DNA می‌باشد. تکثیر ویروس به طور کامل داخل سیتوپلاسم سلول انجام می‌شود. بعضی از این ویروس‌ها برای انسان بیماری‌زا هستند (آبله، واکسینیا، مولوسکوم کوتاجیوزوم)؛ بقیه که برای حیوانات بیماری‌زا هستند می‌توانند انسان را آلوده کنند (آبله‌گاوی، آبله‌میمون).
به فصل ۳۴ مراجعه کنید).

مروری بر ویروس‌های RNA دار

A. پیکورناویریده^۳

پیکورناویروس‌ها ویروس‌هایی کوچک (۲۸–۳۰ nm)، مقاوم به انر، دارای تقارن مکعبی هستند. RNA ژنوم تکرشته‌ای و mRNA sense مثبت است (معنی می‌تواند به عنوان عمل کنند) و اندازه‌ی ژنوم ویروس ۷/۲–۸/۴kb است. گروههایی که انسان را آلوده می‌کنند، انتروویروس‌ها هستند (پولیوویروس‌ها، ویروس‌های کوکساسکی، اکووویروس‌ها و رینوویروس‌ها [بیش از ۱۰۰ سروتیپ که عامل سرماخوردگی معمولی هستند] و هپاتوویروس (هپاتیت A). رینوویروس‌ها حساس به اسید و دارای چگالی زیاد هستند؛ سایر انتروویروس‌ها مقاوم به اسید و دارای چگالی پایین‌تر هستند. پیکورناویروس‌هایی که حیوانات را آلوده می‌سازند، شامل عامل بیماری پا و دهان چهارپایان و عامل انسفالومیوکاردیت جوندگان می‌باشند (به فصل ۳۶ مراجعه کنید).

B. آستروویریده^۴

آستروویروس‌ها از نظر اندازه مشابه پیکورناویروس‌ها هستند (۲۸–۳۰ nm)، اما ذرات ویروس یک طرح متمايزکننده‌ی ستاره‌ای شکل در سطحشان نشان می‌دهند. ژنوم ویروس، RNA تکرشته‌ای و Positive-sense به صورت خطی با اندازه‌ی ۶/۸–۷/۰ kb است. این عوامل ممکن است با ایجاد گاستروانتریت در انسان و حیوانات ارتباط داشته باشند. (به فصل ۳۷ مراجعه کنید).

از RNA برای ساختن DNA ژنومی است. این ویروس از یک نوکلئوکسید ۲۷ نانومتری با تقارن بیست‌وجهی تشکیل شده که توسط یک پوشش کاملاً چسبیده به آن و حاوی لیپید و آنتی‌ژن‌های سطحی ویروس، احاطه شده است. به عنوان یک ویزگی بارز، پروتئین‌های سطحی طی روند تکثیر ویروس در کبد به مقدار فراوان تولید شده و به جریان خون ریخته می‌شوند. هیپانادوویروس‌ها، از جمل ویروس هپاتیت B، می‌توانند هپاتیت حاد و مزمن ایجاد می‌کنند؛ عفونت پا بر جا با خطر بالای ایجاد سرطان کبد همراهی دارد. تیپ‌هایی از این ویروس شناخته شده‌اند که قادرند در پستانداران و اردک‌ها عفونت ایجاد کنند (به فصل ۳۵ مراجعه کنید).

G. هرپس‌ویریده^۱

هرپس‌ویروس‌ها خانواده‌ای از ویروس‌های بزرگ با قطر ۱۵۰–۲۰۰ nm هستند. نام این خانواده به واژه‌ی لاتین herpes به معنی خوش برمی‌گردد و طبیعت گسترش ضایعات پوستی ایجاد شده توسط این ویروس‌ها را توصیف می‌کند. نوکلئوکسید ۱۰۰ nm قطر دارد، دارای تقارن مکعبی و کاپسومر است، و به وسیله یک پوشش حاوی لیپید احاطه شده است. ژنوم DNA دورشته‌ای خطی با اندازه‌ی ۱۲۰–۲۴۰ kb دارد. عفونت نهفته ممکن است در تمام طول عمر میزان، به طور معمول در سلول‌های گانگلیونی یا لنفوبلاستوئید ادامه یابد. هرپس‌ویروس‌های انسانی عبارت‌اند از: ویروس‌های هرپس سیمپلکس تیپ ۱ و ۲ (ضایعات دهانی و تناسلی)، ویروس واریسولا – زوستر (آبله‌مرغان و زونا)، سیتومگالوویروس، ویروس اپشتین-بار (منونکلئوز عفونی و مرتبط با تئوبلاسم‌های انسانی)، هرپس‌ویروس انسانی تیپ ۶ و ۷ (لنفوتروبیک T) و هرپس‌ویروس انسانی تیپ ۸ (مرتبط با سارکوم کاپوزی). سایر هرپس‌ویروس‌ها در حیوانات مختلف آلوگی ایجاد می‌کنند (به فصل ۳۳ و ۴۳ مراجعه کنید).

H. پاکس‌ویریده^۲

پاکس‌ویروس‌ها، ویروس‌های بزرگ آجری‌شکل یا بیضی‌شکل با اندازه‌های ۲۲۰–۴۵۰ nm طول × ۱۴۰–۲۶۰ nm عرض × ۱۴۰–۲۶۰ nm ضخامت هستند. ساختمان ذرات پیچیده است و با یک پوشش حاوی لیپید احاطه شده‌اند. نام این خانواده از واژه‌ی آنگلوساکسون pokkes به معنی کیسه مشتق شده است و به ضایعات وزیکولری پوست اشاره دارد که به طور مشخصی توسط این ویروس‌ها ایجاد می‌شود. ژنوم این ویروس‌ها خطی

1- Herpesviridae

3- Picornaviridae

2- Poxviridae

4- Astroviridae

نظر آنتی‌ژنیک، بسیاری از حیوانات را آلوده می‌کنند. جنس کُلُتی‌ویروس^۸، شامل ویروس تب کنه‌ای کلرادو در انسان می‌باشد (فصل ۳۷).

G. آربووویروس‌ها^۹ و ویروس‌های منتقله توسط جوندگان

آربووویروس‌ها و ویروس‌های منتقله توسط جوندگان گروه‌بندی‌های اکولوژیکی از ویروس‌ها هستند (یک خانواده ویروسی تلقی نمی‌شوند) که خصوصیات فیزیکی و شیمیایی متنوعی دارند. آربووویروس‌ها – که بیش از ۳۵۰ نوع هستند – چرخه‌ی پیچیده‌ای دارند که در آن بندپایان به عنوان ناقل عمل کرده، ویروس‌ها را با گزش خود به میزان‌های مهدهدار منتقل می‌کنند. همانندسازی ویروس به نظر نمی‌رسد که به بندپای آلوده آسیبی برساند. آربووویروس‌ها انسان، پستانداران، پرندگان و خزندگان را آلوده می‌کنند و از پشه‌ها و کنه‌ها به عنوان ناقل استفاده می‌کنند. ویروس‌های بیماری‌زای انسانی شامل ویروس‌های دنگی، تب زرد، تب نیل غربی و ویروس‌های انفلالیت می‌باشند. ویروس‌های منتقله توسط جوندگان سبب عفونت پایدار در جوندگان می‌شوند و بدون دخالت ناقل بندپای انتقال می‌یابند. بیماری‌های انسانی شامل عفونت‌های هانتاویروس و تب لاسا می‌باشد. ویروس‌های موجود در این گروه‌بندی‌های اکولوژیکی به چندین خانواده از جمله، آرناؤویریده، بونیاویریده، فلاووویریده، رئووویریده، رابدوویریده، و توگاویریده تعلق دارند (به فصل ۳۸ مراجعه کنید).

H. توگاویریده^{۱۰}

بسیاری از آربووویروس‌هایی که عوامل بیماری‌زای انسانی می‌همی هستند و آلفاویروس‌ها خطاب می‌شوند، – به علاوه‌ی ویروس سرخچه – به این گروه تعلق دارند. این ویروس‌ها دارای پوشش حاوی لیپید و حساس به اتر هستند، ژنوم آنها RNA تکرشته‌ای، Positive sense ۶۵–۷۰ nm است. اندازه ویریون پوشش‌دار ۱۱/۸ kb است. ذرات ویروسی با جوانه‌زدن از غشای پلاسمایی سلول

1- Caliciviridae

2- Norwalk

3- Primates

4- Hepeviridae

5- genome-linked protein

6- picobirnaviridae

7- Reoviridae

8- Coltivirus 9- Arboviruses

10- Togaviridae

C. کالیسی‌ویریده^۱

کالیسی‌ویروس‌ها مشابه پیکورناویروس‌ها اما کمی بزرگ‌تراند (۲۷ تا ۴۰ نانومتر)، به نظر می‌رسد که ذرات ویروسی در سطح خود دارای فرورفتگی‌های فنجانی شکل هستند. ژنوم ویروس RNA تکرشته‌ای، Positive-Sense با اندازه ۳–۸/۳ kb است؛ ویریون قادر پوشش است. بیماری‌زاهای انسانی مهم در این گروه نورووویروس‌ها (مثل ویروس نورواک^۲) هستند که علت گاستروانتریت‌های حاد اپیدمیک می‌باشند. سایر عوامل، گربه‌ها، شیرهای دریابی و نخستی‌ها^۳ را آلوده می‌کنند (به فصل ۳۷ مراجعه کنید).

D. هِپ‌ویریده^۴

هِپ‌ویروس‌ها مشابه کالیسی‌ویروس‌ها هستند. ذرات کوچک (۲۲ تا ۳۴ نانومتر) و مقاوم به اتر هستند. ژنوم این ویروس‌ها، RNA تکرشته‌ای، positive-sense با ۲/۲ kb است و فاقد پروتئین پیوسته به ژنوم^۵ (VPg) می‌باشد ویروس هپاتیت E انسانی در این گروه جای دارد (به فصل ۳۵ مراجعه کنید).

E. پیکوپیرناویریده^۶

پیکوپیرناویروس‌ها، ویروس‌هایی کوچک (۴۰ – ۳۵ نانومتر) و بدون پوشش با ساختار بیست‌وجهی‌اند. ژنوم متشكل از قطعه قطعه (۲ قطعه)، خطی و دو رشته‌ای است و قریب به ۴ kb اندازه دارد. ارتباط بیماری‌های انسان با این ویروس‌ها هنوز مشخص نمی‌باشد.

F. رئووویریده^۷

رئووویروس‌ها ویروس‌هایی بالاندازه‌ی متوسط (۸۰–۶۰ nm)، مقاوم به اتر، بدون پوشش، دارای تقارن بیست وجهی هستند. ذرات ویروسی دارای دو یا سه پوسته پروتئینی با کانال‌هایی هستند که از سطح به هسته ویروس امتداد می‌یابند. خارهای کوتاهی نیز از سطح ویریون به خارج امتداد یافته‌اند. ژنوم ویروس RNA خطی، دو رشته‌ای و قطعه قطعه (۱۰ تا ۱۲ قطعه) است که در مجموع ۱۸–۳۰ kbp اندازه دارد. اندازه‌ی هر یک از قطعات RNA نیز بین ۲۰۰ تا ۳۰۰۰ جفت باز است. همانندسازی ویروس در سیتوپلاسم رخ می‌دهد و بلاfaceله قطعات آن بازآرایی می‌شود. رئووویروس‌های انسانی شامل روتاویروس‌ها می‌شوند، که ظاهر مشخص چرخ‌مانند دارند و باعث ایجاد گاستروانتریت می‌شوند. رئووویروس‌های مشابه از

وزیکول‌های سیتوپلاسمی کامل می‌شوند. این ویروس‌ها دارای طیف میزبان‌های محدودی هستند. بیشتر کوروناویروس‌های انسانی باعث بیماری حاد ولی خفیف راههای تنفسی فوکائی ("سرماخوردگی") می‌شوند، اما کوروناویروس‌های جدیدی مسبب ایجاد سندروم تنفسی حاد شدید^۳ (SARS) و سندروم تنفسی خاورمیانه^۵ (MERS) هستند. تورووویروس‌ها^۶ که عامل گاستروانتریت هستند، جنس متمايزی را تشکیل می‌دهند. کوروناویروس‌های حیوانی به آسانی عفونت‌های پابرجایی را ایجاد می‌کنند و شامل ویروس هپاتیت موش، و ویروس برونشیت عفونی پرندگان هستند (به فصل ۴۱ مراجعه کنید).

L. ترووویریده^۷

ترووویروس‌ها، ویروس‌هایی کروی و پوشش‌دار با قطر RNA ۸۰–۱۱۰ nm هستند که ژنوم آنها حاوی دو نسخه Positive sense و Negative sense می‌باشد. اندازه هر تکرشته‌ای، خطی و RNA ۷–۱۱ kb است. ذرات ویروس شامل یک منomer RNA، ۶۰–۳۰۰ nm (میانگین ۱۱۰–۱۳۰ nm) هستند. ژنوم ویروس Ambisense و RNA با اندازه کلی ۱۰–۱۴ kb است. همانندسازی ویروس در سیتوپلاسم انجام می‌شود و طی جوانه‌زن از غشاء پلاسمایی سلول، سرهمندی می‌گردد. ویریون‌ها طی بلوغ خود ریبوزوم‌های سلول میزبان را دربرمی‌گردند و این امر ظاهری شنی (Sandy) به ذرات می‌دهد. اکثر اعضای این خانواده مختص مناطق گرم‌سیری آمریکا (همان کمپلکس Tacaribe) هستند. تمام آرناوویروس‌های بیماری‌زای انسانی موجب عفونت‌های مرمن در جوندگان می‌شوند. ویروس تب لاسای آفریقا، مثالی از این ویروس‌ها است. برای رشد این ویروس‌ها در آزمایشگاه به حداقل اینمی محیطی نیاز است (به فصل ۳۸ مراجعه کنید).

I. فلاویویریده^۱

فلاویو ویروس‌ها، ویروس‌هایی پوشش‌دار، با قطر ۴۰–۶۰ nm تکرشته‌ای به صورت Positive sense ۹/۵ kb ۱۲ kb هستند. اندازه ژنوم این ویروس‌ها از آرناوویروس‌ها شامل متغیر است. ویریون‌هایی کامل شده در قنات‌های شبکه اندوپلاسمیک جمع می‌شوند. این گروه از آرناوویروس‌ها شامل ویروس تب زرد و ویروس‌های دنگی هستند. بیشتر اعضای این گروه، به وسیله حشرات تغذیه‌کننده از خون منتقل می‌شوند. برای ویروس هپاتیت C، ناقلی شناخته نشده است (به فصول ۳۵ و ۳۸ مراجعه کنید).

J. آرناوویریده^۲

ویروس‌های با شکل متنوع، پوشش‌دار به اندازه ۶۰–۳۰۰ nm (میانگین ۱۱۰–۱۳۰ nm) هستند. ژنوم ویروس Ambisense و Hلقوی، تکرشته‌ای و قطعه قطعه بصوت Positive sense با اندازه کلی ۱۰–۱۴ kb است. همانندسازی ویروس در سیتوپلاسم انجام می‌شود و طی جوانه‌زن از غشاء پلاسمایی سلول، سرهمندی می‌گردد. ویریون‌ها طی ظاهری شنی (Sandy) به ذرات می‌دهد. اکثر اعضای این خانواده مختص مناطق گرم‌سیری آمریکا (همان کمپلکس Tacaribe) هستند. تمام آرناوویروس‌های بیماری‌زای انسانی موجب عفونت‌های مرمن در جوندگان می‌شوند. ویروس تب لاسای آفریقا، مثالی از این ویروس‌ها است. برای رشد این ویروس‌ها در آزمایشگاه به حداقل اینمی محیطی نیاز است (به فصل ۳۸ مراجعه کنید).

K. کوروناویریده^۳

کوروناویروس‌ها ذرات ویروسی پوشش‌دار به اندازه ۱۲۰–۱۶۰ nm، حاوی یک ژنوم یک‌تکه از RNA تکرشته‌ای Positive sense به اندازه ۲۷–۳۲ kb هستند. این ویروس‌ها به ارتومیکسوویروس‌ها شباخت دارند اما زوائد گلبرگی شکلی در سطح خود دارند که در حاشیه‌ی ویروس شبیه یک تاج خورشید قرار گرفته‌اند. نوکلتوکپسید این ویروس‌ها در سیتوپلاسم سلول تولید می‌شود و با جوانه‌زن به داخل

1- Flaviviridae

2- Arenaviridae

3- Coronaviridae

4- severe acute respiratory syndrome

5- Middle East respiratory syndrome

6- Toroviruses

7- Retroviridae

8- Assembly

9- foamy viruses

O. بورناویریده^۳

بورناویروس‌ها، ویروس‌هایی پوشش‌دار و کروی RNA (۷۰–۱۳۰ nm) هستند. ژنوم این ویروس‌ها به صورت Negative sense با خطی، تکرشته‌ای، قطعه‌بندی نشده، Negative sense با اندازه ۸/۵–۱۰/۵ kb می‌باشد. ویزگی منحصر به فرد این ویروس‌ها بین ویروس‌های RNA دار از نوع Negative sense است که همانندسازی و نسخه‌برداری از ژنوم آنها در هسته سلول میزان انجام می‌شود. ویروس بیماری بورنا^۴ در حیوانات به سلول‌های عصبی گرایش دارد؛ ارتباط فرضی با اختلالات عصبی انسان اثبات نشده است (فصل ۴۲).

P. رابدوویریده^۵

رابدوویروس‌ها، ویرون‌هایی پوشش‌دار با اندازه ۷۵×۱۸۰ nm هستند که از نظر ظاهری، شبیه به فشنگی هستند که در یک انتهای خود صاف و در انتهای دیگر مدور است. پوشش دارای خارهای ۱۰ نانومتری است. ژنوم این ویروس‌ها از یک RNA خطی، تکرشته‌ای، قطعه‌بندی نشده، Negative sense با اندازه ۱۱–۱۵ kb تشکیل شده است. ذرات ویروسی به وسیله جوانه زدن از سطح سلولی کامل می‌شوند. این ویروس‌ها طیف میزان‌های گستردگی دارند. ویروس هاری از اعضای این گروه است (به فصل ۴۲ مراجعه کنید).

Q. پارامیکسوویریده^۶

پارامیکسوویروس‌ها مشابه ارتومیکسوویروس‌ها بوده، اما از آنها بزرگ‌تراند (۱۵۰–۳۰۰ nm). ذرات ویروسی اشکال متنوعی دارند. اندازه نوکلئوکپسید داخلی ۱۳–۱۸ nm است و دارای یک RNA خطی، تکرشته‌ای، قطعه‌بندی نشده، Negative sense sense با اندازه ۱۶–۲۰ kb می‌باشد. نوکلئوکپسید و هماگلوتینین هر دو در سیتوپلاسم تولید می‌شوند. از این گروه، ویروس‌هایی که انسان را آلوده می‌کنند عبارت‌اند از: ویروس‌های اوریون، سرخک، پارآنفلوآنزا، متاپنومو ویروس و ویروس سینسی‌شیال تنفسی. این ویروس‌ها میزان‌های محدودی دارند. پارامیکسوویروس‌ها برخلاف ویروس‌های آنفلوآنزا از نظر ژنتیکی پایدار هستند (به فصل ۴۰ مراجعه کنید).

(AIDS) هستند (به فصل ۴۴ مراجعه کنید) و شناسایی انکوژن‌های سلولی را میسر کرده‌اند (به فصل ۴۳ مراجعه کنید).

M. ارتومیکسوویریده^۷

ارتومیکسوویروس‌ها دارای اندازه متوسط ۸۰–۱۲۰ nm و پوشش‌دار هستند. تقارن مارپیچی دارند. ذرات ویروسی کروی یا رشته‌ای هستند، و برجستگی‌های سطحی دارند که دارای فعالیت هماگلوتینین و نورامینیداز هستند. ژنوم این ویروس‌ها از RNA خطی، تکرشته‌ای، قطعه قطعه، Negative sense با اندازه کلی ۱۰–۱۳/۶ kb تشکیل شده است. قطعات این ژنوم هر کدام بین ۸۹۰ تا ۲۳۵۰ نوکلئوتید متیغراند. ویروس طی جوانه زدن از غشای سلولی کامل می‌شود. تمام ارتومیکسوویروس‌ها، ویروس‌های آنفلوآنزا هستند که انسان یا حیوانات را آلوده می‌کنند. در هنگامی که دو ویروس آنفلوآنزا به طور همزمان، سلولی را آلوده می‌کنند به علت قطعه قطعه بودن ژنوم ویروسی، نوترتیبی ژنتیکی به سهولت امکان‌پذیر می‌باشد. این امر، میزان زیاد تنویر طبیعی در ویروس‌های آنفلوآنزا را توجیه می‌کند. گمان می‌رود که نوترتیبی ویروسی و انتقالات بین گونه‌های، ایجاد پاندمی‌های جدید انسانی با ویروس آنفلوآنزا A را توجیه می‌کند (به فصل ۳۹ مراجعه کنید).

N. بونیاویریده^۸

بونیاویروس‌ها ذرات کروی یا با شکل متنوع با اندازه ۸۰–۱۲۰ nm و پوشش‌دار هستند. ژنوم این ویروس‌ها از یک negative RNA تکرشته‌ای، سه‌قسمتی، Sse-Csense یا Ambisense با اندازه کلی ۱۱–۱۹ kb تشکیل شده است. ذرات ویرون حاوی سه نوکلئوکپسید حلقوی، با تقارن مارپیچی با قطر ۲/۵ nm و طول ۲۰۰–۳۰۰۰ nm هستند. همانندسازی ویروس در سیتوپلاسم انجام می‌شود، و با جوانه زدن به دون دستگاه گلزاری، پوشش خود را به دست می‌آورند. اکثر این ویروس‌ها به وسیله بندپایان به مهره‌داران منتقل می‌شوند (آربوویروس‌ها). هانتاویروس‌ها^۹، نه به وسیله بندپایان، بلکه به وسیله جوندگان دارای عفونت مداوم، از طریق گرد و غبار آلوده به ترشحات حیوان منتقل می‌شوند. این ویروس‌ها عامل تب‌های خونریزی‌دهنده، نفروباتی و همچنین عامل نوعی سندرم شدید ریوی می‌باشند (به فصل ۳۸ مراجعه کنید).

1- Orthomyxoviridae

2- Bunyaviridae

3- Hantaviruses

4- Bornaviridae

5- Borna disease

6- Rhabdoviridae

7- Paramyxoviridae

عفونی به درستی تانخورده‌اند (misfolded) و می‌توانند ساختار فضایی پروتئین‌های طبیعی سلول را که توسط ژن سلولی منفرمی رمزدهی می‌شود، تغییر دهند. بیماری‌های پریونی که "اسفالویاتی‌های اسفننجی شکل مُسری"^۴ خوانده می‌شوند، شامل اسکرپتی در گوسفندان، بیماری جنون گاوی در گاوهای و کورو و کرووتزفلد ژاکوب در انسان‌ها می‌باشد (به فصل ۴۲ مراجعه شود).

اصول ساختمان ویروس

ویروس‌ها در اشکال و اندازه‌های بسیار متفاوتی دیده می‌شوند. اطلاعات ساختمانی برای طبقه‌بندی ویروس‌ها و تعیین رابطه ساختمان با کارکرد پروتئین‌های ویروسی ضروری است. اشکال خاص ساختمانی هر خانواده ویروسی به وسیله کارکردهای ویریون مشخص می‌شوند که عبارت‌اند از: مورفوژنز و رها شدن ویروس از سلول‌های آلوده؛ انتقال ویروس به میزبان‌های جدید؛ اتصال، نفوذ و پوشش‌برداری در سلول‌های جدید آلوده شده. اطلاعات ما در مورد ساختمان ویروس می‌تواند به شناسایی بیشتر مکانیسم‌های برهم‌کنش ذرات ویروسی با گیرندهای سطح سلولی و آنتی‌بادی‌های خنثی‌کننده کمک کند. این اطلاعات همچنین می‌تواند برای طراحی منطقی داروهای ضدویروسی که بتواند مانع از اتصال، پوشش‌برداری یا سرهنگی‌بندی ذرات ویروسی در سلول‌های حساس شوند، استفاده شود.

انواع مختلف تقارن ذرات ویروسی

با میکروسکوپ الکترونی، میکروسکوپ الکترونی انجامدادی^۵ و تکنیک‌های انكسار اشعه X می‌توان شکل ویروس‌ها را به طور دقیق مورد بررسی قرار داد. مطالعه‌ی تقارن ویروس‌ها با میکروسکوپ الکترونی نیاز به استفاده از رنگ‌های فلزات سنگین (مانند فسفو تنگستات پتاسیم) برای تشخیص بهتر ساختمان‌های سطحی دارد. فلزات سنگین توسط ذره‌ی ویروسی جذب سطحی می‌شوند و بدین ترتیب ساختار سطحی ویروس را به صورت رنگ‌آمیزی منفی (نگاتیو) نشان می‌دهند. قدرت تفکیک به طور معمول ۳–۴nm است. (اندازه مارپیچ مضاعف DNA، ۲nm است). با این حال، روش‌های متداول

R. فیلوویریده^۱

فیلوویروس‌ها، ویروس‌هایی با شکل متنوع و پوشش دار هستند که ممکن است به صورت بسیار دراز و نخ‌مانند دیده شوند. این ویروس‌ها به طور تیپیک، ۸۰nm عرض و ۱۰۰۰nm طول دارند. پوشش ویروس حاوی پلیمرهای بزرگ است. ژنوم این ویروس‌ها از یک RNA خطی، تکرشته‌ای، Negative sense با اندازه ۱۸–۱۹kb است. ویروس‌های ماربوزگ و ابولاء، عامل تب خونریزی دهنده شدید در آفریقا هستند. برای کارکردن با این ویروس‌ها به حداقل اینمی محیطی (ایمنی زیستی سطح)^۶ نیاز است (به فصل ۴۸ مراجعه کنید).

S. ویروس‌های نوپدیده^۷

ویروس‌های جدیدی با فراوانی در حال افزایش کشف می‌شوند. بیشتر آن‌ها به خانواده‌های موجود تعلق دارند، اما به ندرت عواملی غیرقابل طبقه‌بندی هستند. بعضی از این ویروس‌ها عامل ایجاد بیماری در انسان هستند، در حالی که بسیاری از آن‌ها برگونه‌های دیگر تأثیر می‌گذارند (به فصل ۴۸ مراجعه کنید).

T. ویروئیدها^۸

ویروئیدها عوامل کوچک عفونت‌زاوی هستند که موجب بیماری در گیاهان می‌شوند. ویروئیدها عواملی هستند که تعریف کلاسیک ویروس‌ها در مورد آنها صدق نمی‌کند. ویروئیدها، اسیدهای نوکلئیک بدون پوشش پروتئینی هستند. ویروئیدهای گیاهی، مولکول‌های RNA تک رشته‌ای و حلقوی (سته شده با اتصال کووالان) هستند که با حدود ۳۶۰ نوکلئوتید، ساختاری میله‌ای شکل از بازهای عمدتاً جفت شده ایجاد کرده‌اند. ویروئیدها با مکانیسمی کاملاً متفاوت تکثیر می‌باشند. RNA ویروئیدها هیچ پروتئینی را رمزدهی نمی‌کند؛ این عوامل با مکانیسم ناشناخته‌ای موجب بیماری مخرب در گیاهان می‌شوند. ویروس هپاتیت D در انسان ویژگی‌های مشابه ویروئیدها دارد.

U. پریون‌ها

پریون‌ها ذرات عفونت‌زاوی هستند که منحصرآ از پروتئین ساخته شده و هیچ اسید نوکلئیک مشهودی ندارند. پریون‌ها در مقابل گرما، فرمالدئید و پرتوی فرابنفش که ویروس‌ها را غیرفعال می‌کنند، تا حد بالای مقاوم‌اند. پروتئین‌های پریونی

1- Filoviridae 2- Emerging viruses
3- Viroids
4- Transmissible spongiform encephalopathies
5- Cryoelectron